

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

שבת פרק י"ד

א ש ש ה ש ה
 ו ב ח ו ש ו
 ה ב ש ה ל ח ו
 ל ש ח ו ש ה
 ש ו ב ח

ב א ע ה ב א ע ה
 א מ ה ו ב פ ו ל
 ה א ר י ו ה ה פ
 מ ו מ ו ה מ ה
 ג ש פ ל ה א ל ה

ג א א א א א א
 ב א א ה א י
 ו א א ה ב א א
 ל ו ה ש ה מ ד
 ו ש מ ש ל א ש
 ה מ ד ל ו ש ש ש

ד ה ה ב ל י ב א
 ה א מ ה כ ו ג
 ג ה ב ל י ג ו
 א ס ה א ה ו ש ו ב
 מ ס ש ו ש מ ש ד
 ל פ ו ש ו א ש י ב

שבת פרק י"ד

א שמונה שרצים האמורים בתורה, הצדן והחובל בהן, חייב. ושאר שרצים ורמשים, החובל בהן פטור, הצדן לצורך חייב. ושלא לצורך פטור. תיה ועוף שברשותו – הצדן פטור, והחובל בהן חייב.

ב אין עושין הילמי בשבת, אבל עושה הוא את מי המלח וטובל בהן פיתו ונותן לתוך התבשיל. אמר רבי יוסי: והלא הוא הילמי, בין מרובה ובין מועט! ואילו הן מי מלח המותרין? נותן שמן בתחילה לתוך המים או לתוך המלח.

ג אין אוכלין אזוביון בשבת, לפי שאינו מאכל בריאים, אבל אוכל הוא את יועור ושומה אבוברושה. כל האכלין אוכל אדם לרפואה, וכל המשקין שומה, חוץ ממי דקלים וכוס עיקרים, מפני שהן לירוקה. אבל שומה הוא מי דקלים לצמא, וסד שמן עיקרין שלא לרפואה.

ד החושש בשיניו, לא יגמע בהן את החומץ, אבל מטבל הוא כדרפו ואם נתרפא, נתרפא. החושש במתניו, לא יסוד יין וחומץ, אבל סד הוא את השמן, ולא שמן ורד. בני מלכים סכין שמן ורד על מכותיהן, שכן דרכם לסוד בחול. רבי שמעון אומר: כל ישראל בני מלכים הם.

